

32001L0040

L 149/34

EIROPAS KOPIENU OFICIĀLAIS VĒSTNESIS

2.6.2001.

PADOMES DIREKTĪVA 2001/40/EK

(2001. gada 28. maijs)

par tādu lēmumu savstarpēju atzīšanu, kas attiecas uz trešo valstu valstspiederīgo personu izraidīšanu

EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu un jo īpaši tā 63. panta 3. punktu,

ņemot vērā Francijas Republikas iniciatīvu ⁽¹⁾,ņemot vērā Eiropas Parlamenta atzinumu ⁽²⁾,

tā kā:

- (1) Līgums nosaka to, ka Padomei ir jāpieņem pasākumi attiecībā uz imigrācijas politiku tajās jomās, kas attiecas uz ieceļošanas un uzturēšanās nosacījumiem, kā arī nelikumīgu ieceļošanu un nelikumīgu uzturēšanos.
- (2) Eiropadome 1999. gada 15. un 16. oktobrī Tampērē ir apstiprinājusi savu apņemšanos radīt telpu, kurā valda brīvība, drošība un tiesiskums. Tādēļ kopējās Eiropas patvēruma un migrācijas politikas mērķim būtu jābūt gan taisnīgai attieksmei pret trešo valstu valstspiederīgajiem, gan labākai migrācijas plūsmu pārvaldībai.
- (3) Vajadzība nodrošināt lielāku izraidīšanas lēmumu izpildes efektivitāti un labāku dalībvalstu sadarbību ir saistīta ar izraidīšanas lēmumu savstarpēju atzīšanu.
- (4) Lēmumi par trešo valstu valstspiederīgo personu izraidīšanu ir jāpieņem atbilstīgi pamattiesībām, ko nodrošina 1950. gada 4. novembra Eiropas Konvencija par cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzību, jo īpaši tās 3. un 8. pants, kā arī 1951. gada 28. jūlija Ženēvas Konvencija par bēgļu statusu, un tam, kā šīs pamattiesības izriet no dalībvalstīm kopējiem konstitucionāliem principiem.
- (5) Saskaņā ar subsidiaritātes principu mērķi paredzētajai darbībai, tas ir, dalībvalstu sadarbību attiecībā uz trešo valstu valstspiederīgo personu izraidīšanu, dalībvalstis pietiekoši sasniegt nevar un tādēļ, ievērojot paredzētās darbības sekas, to var labāk sasniegt Kopiena. Šī direktīva nepārsniedz to, kas ir nepieciešams šā mērķa sasniegšanai.
- (6) Saskaņā ar 3. pantu Protokolā par Apvienotās Karalistes un Īrijas nostāju, kas pievienots Līgumam par Eiropas

Savienību un Eiropas Kopienas dibināšanas līgumam, Apvienotā Karaliste ar 2000. gada 18. oktobra vēstuli ir paziņojusi par savu vēlēšanos piedalīties šīs direktīvas pieņemšanā un piemērošanā.

- (7) Saskaņā ar 1. un 2. pantu Protokolā par Dānijas nostāju, kas pievienots Līgumam par Eiropas Savienību un Eiropas Kopienas dibināšanas līgumam, Dānija nepedalās šīs direktīvas pieņemšanā, un tādējādi šī direktīva nav tai saistoša un uz to neattiecas. Ievērojot to, ka šīs direktīvas nolūks ir tālāk attīstīt Šengenas *acquis* atbilstīgi Eiropas Kopienas dibināšanas līguma IV sadaļas noteikumiem, Dānija saskaņā ar minētā protokola 5. pantu sešu mēnešu laikā pēc tam, kad Padome šo direktīvu ir pieņēmusi, izlemj, vai tā transponēs šo lēmumu savos tiesību aktos.
- (8) Attiecībā uz Islandes Republiku un Norvēģijas Karalisti šī direktīva ir Šengenas *acquis* attīstība Eiropas Savienības Padomes un šo divu valstu 1999. gada 18. maijā noslēgtā nolīguma nozīmē. Atbilstīgi šajā nolīgumā noteiktajai kārtībai no šīs direktīvas izrietošās tiesības un pienākumi būtu jāpiemēro arī šīm divām valstīm, kā arī attiecībām starp šīm divām valstīm un tām Eiropas Kopienas dalībvalstīm, kam šī direktīva ir adresēta,

IR PIENĒMUSI ŠO DIREKTĪVU.

1. pants

1. Neskarot pienākumus atbilstīgi 1990. gada 19. jūnijā Šengenā parakstītās 1985. gada 14. jūnija Šengenas nolīguma īstenošanas konvencijas, šē turpmāk "Šengenas konvencija", 23. pantam un neskarot minētās konvencijas 96. panta piemērošanu, šīs direktīvas nolūks ir darīt iespējamu tāda izraidīšanas lēmuma atzīšanu, ko izdevusi kādas dalībvalsts kompetenta iestāde, šē turpmāk "izdevēja dalībvalsts", attiecībā uz kādu trešās valsts valstspiederīgo, kurš atrodas citas dalībvalsts teritorijā, šē turpmāk "izpildes dalībvalsts".

2. Visus lēmumus, kas pieņemti atbilstīgi 1. punktam, īsteno saskaņā ar izpildes dalībvalsts piemērojamajiem tiesību aktiem.

3. Šo direktīvu nepiemēro to Eiropas Savienības pilsoņu ģimenes locekļiem, kas izmanto savas personas brīvas pārvietošanās tiesības.

⁽¹⁾ OV C 243, 24.8.2000., 1. lpp.

⁽²⁾ Atzinums sniegts 2001. gada 13. martā (*Oficiālajā Vēstnesī* vēl nav publicēts).

2. pants

Šajā direktīvā:

- a) "trešās valsts valstspiederīgais" ir jebkura persona, kas nav kādas dalībvalsts valstspiederīgā;
- b) "izraidīšanas lēmums" ir jebkurš lēmums, kas paredz izraidīšanu un ko pieņēmusi kompetenta izdevējas dalībvalsts administratīva iestāde;
- c) "izpildes pasākums" ir jebkurš izpildes dalībvalsts veikts pasākums ar mērķi īstenot izraidīšanas lēmumu.

3. pants

1. Izraidīšanu, kas minēta 1. pantā, veic šādos gadījumos:

- a) uz trešās valsts valstspiederīgo attiecas izraidīšanas lēmums, kas pamatojas uz nopietnu un reālu sabiedrības drošības un sabiedriskās kārtības vai valsts drošības apdraudējumu, un kas pieņemts šādos gadījumos:
 - trešās valsts valstspiederīgais izdevējā dalībvalstī ir notiesāts par nodarījumu, kas sodāms ar brīvības atņemšanu uz vismaz vienu gadu,
 - pastāv nopietns pamats domāt, ka trešās valsts valstspiederīgais ir veicis nopietnus kriminālnodarījumus, vai ir konkrēti pierādījumi par tā nodomu šādus nodarījumus veikt kādas dalībvalsts teritorijā.

Neskarot Šengenas konvencijas 25. panta 2. punktu, ja attiecīgajai personai ir izpildes dalībvalsts vai citas dalībvalsts izsniegta uzturēšanās atļauja, izpildes dalībvalsts apspriežas ar lēmuma izdevēju dalībvalsti un valsti, kura atļauju izsniegusi. Izraidīšanas lēmuma pieņemšana atbilstīgi šim punktam ir pamats uzturēšanās atļaujas atņemšanai, ja to atļauj tās valsts tiesību akti, kura šo atļauju izsniegusi;

- b) uz trešās valsts valstspiederīgo attiecas izraidīšanas lēmums, kas pamatojas uz valsts noteikumu par ārvalstnieku ieceļošanu vai uzturēšanos neievērošanu.

Gadījumos, kas minēti a) un b) apakšpunktā, izdevēja dalībvalsts nedrīkst būt anulējusi vai atlikusi izraidīšanas lēmumu.

2. Dalībvalstis šo direktīvu piemēro, pienācīgi ievērojot cilvēktiesības un pamatbrīvības.

3. Šo direktīvu piemēro, neskarot Dublīnas Konvenciju par to, ka valstij jāizskata patvēruma lūgums, kurš iesniegts vienā no Eiropas Kopienas dalībvalstīm, kā arī atpakaļuzņemšanas nolīgumus starp dalībvalstīm.

4. pants

Dalībvalstis nodrošina to, ka trešās valsts valstspiederīgais, saskaņā ar izpildes dalībvalsts likumiem, var uzsākt tiesvedību, apstrīdot jebkuru no 1. panta 2. punktā minētajiem pasākumiem.

5. pants

Saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 95/46/EK (1995. gada 24. oktobris) par personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi un šādu datu brīvu apriti ⁽¹⁾ jānodrošina personas datu aizsardzība un datu drošība.

Neskarot Šengenas konvencijas 101. un 102. pantu, personas datus šīs direktīvas kontekstā izmanto tikai tajā noteiktajos nolūkos.

6. pants

Izdevējas dalībvalsts un izpildes dalībvalsts iestādes šīs direktīvas īstenošanā izmanto visus piemērotos sadarbības un informācijas apmaiņas līdzekļus.

Izdevēja dalībvalsts nodrošina izpildes dalībvalstij visus dokumentus, kas vajadzīgi, lai iespējami ātri apliecinātu to, ka lēmums joprojām ir izpildāms, ja vajadzīgs, saskaņā ar attiecīgajiem SIRENE rokasgrāmatas noteikumiem.

Izpildes dalībvalsts vispirms izskata attiecīgās personas situāciju, pārlicinoties par to, ka ne attiecīgie starptautiskie tiesību akti, ne valsts tiesību akti nav pretrunā ar izraidīšanas lēmuma izpildi.

Pēc izpildes pasākuma īstenošanas izpildes dalībvalsts informē izdevēju dalībvalsti.

7. pants

Dalībvalstis viena otrai atbildzina izdevumus, kas var rasties šīs direktīvas īstenošanā, ja izraidīšanu nevar veikt par attiecīgā(-o) trešās valsts valstspiederīgā(-o) līdzekļiem.

Lai šo pantu varētu īstenot, Padome pēc Komisijas priekšlikuma līdz 2002. gada 2. decembrim pieņem atbilstīgus kritērijus un praktisku kārtību. Šos kritērijus un praktisko kārtību piemēro arī Šengenas konvencijas 24. panta īstenošanā.

8. pants

1. Ne vēlāk kā 2002. gada 2. decembrī dalībvalstīs stājas spēkā normatīvie un administratīvie akti, kas vajadzīgi, lai izpildītu šīs direktīvas prasības. Par to tās tūlīt informē Komisiju.

Dalībvalstīm pieņemot šos aktus, tajos ietver atsauci uz šo direktīvu vai arī šādu atsauci pievieno to oficiālai publikācijai. Dalībvalstis nosaka paņēmienus, kā izdarīt šādas atsauces.

2. Dalībvalstis dara Komisijai zināmus to tiesību aktu svarīgākos noteikumus, ko tās pieņēmušas jomā, uz kuru attiecas šī direktīva.

⁽¹⁾ OV L 281, 23.11.1995., 31. lpp.

9. pants

Šī direktīva stājas spēkā tās publicēšanas dienā *Eiropas Kopienu Oficiālajā Vēstnesī*.

10. pants

Šī direktīva ir adresēta dalībvalstīm saskaņā ar Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu.

Briselē, 2001. gada 28. maijā

Padomes vārdā —
priekšsēdētājs
T. BODSTRÖM
